

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Henricus Cornelis Maria Niessen, Angelique Francisca Niessen Steeghs, Melissa Alexandra Johanna Niessen og Kenneth Gerardus Henricus Niessen

Sagsøgt: Condor Flugdienst GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal indgreb fra tredjemænd, der handler på eget ansvar, og som er blevet overdraget opgaver, der henhører under et luftfartsselskabs drift, anses for usædvanlige omstændigheder som omhandlet i forordningens ⁽¹⁾ artikel 5, stk. 3?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Er det ved bedømmelsen afgørende, hvem (flyselskabet, lufthavnoperatøren, osv.) der har bemyndiget tredjemanden?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT L 46, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Primera Instancia n° 5 de Cartagena (Spanien) den 14. marts 2014 — Aktiv Kapital Portfolio Investment mod Angel Luis Egea Torregrosa

(Sag C-122/14)

(2014/C 159/19)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de Primera Instancia n° 5 de Cartagena

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Aktiv Kapital Portfolio Investment

Sagsøgt: Angel Luis Egea Torregrosa

Præjudicielt spørgsmål

Skal direktiv 93/13/EØF ⁽¹⁾ fortolkes således, at det er til hinder for en national lovgivning som den spanske, der ikke gør det muligt ex officio inden indledningen af den efterfølgende fuldbyrdelsessag at prøve det retlige fuldbyrdelsesgrundlag — en kendelse, der er afsagt af dommeren, og som afslutter betalingspåkravsproceduren, når der ikke er fremsat indsigelse — eller spørgsmålet, om der foreligger urimelige vilkår i den kontrakt, der udgjorde grundlaget for afsigelsen af den [kendelse], der begæres fuldbyrdet, idet det i national ret bestemmes, at der foreligger en retskraftig afgørelse, jf. LEC's artikel 551 og 552, sammenholdt med artikel 816, stk. 2?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT L 95, s. 29).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākā tiesa (Letland) den 18. marts 2014 — Andrejs Surmačš mod Finanšu un kapitāla tirgus komisija

(Sag C-127/14)

(2014/C 159/20)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākā tiesa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Andrejs Surmačs

Sagsøgt: Finanšu un kapitāla tirgus komisija

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal punkt 7 i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19/EF⁽¹⁾ af 30. maj 1994 om indskudsgarantiordninger fortolkes således, at den heri opstillede liste over personer, som skal anses for tilknyttet det pågældende kreditinstitut, og som skal nægtes retten til den garanterede godtgørelse, er udtømmende?
- 2) Kan en person, som i medfør af sin stillingsbeskrivelse har ret til at planlægge, koordinere og føre tilsyn med en del af kreditinstitutets virksomhed eller skal udøve en funktion, men ikke med kreditinstitutets virksomhed som helhed, og som ikke har mulighed for at give instrukser til eller vedtage bindende beslutninger for andre personer, anses for et medlem af ledelsen i et kreditinstitut eller en anden af de i punkt 7 i direktivets bilag I omtalte personer? Skal der tages hensyn til indholdet af nævnte del af kreditinstitutets virksomhed eller af den nævnte funktion?
- 3) Skal punkt 7 i direktivets bilag I fortolkes således, at en medlemsstat kan nægte at udbetale den garanterede godtgørelse til en person, der i medfør af de rettigheder og forpligtelser, som er anført i vedkommendes stillingsbeskrivelse, ikke kan anses for leder, men som faktisk har en betydelig indflydelse på kreditinstitutets ledere eller på kreditinstitutets personligt ansvarlige personers beslutninger? Er det i den sammenhæng relevant, at indflydelsen, der udelukkende er uformel, er afledt af personens autoritet, kompetencer og kendskab i forbindelse med kreditinstitutets virksomhed?

⁽¹⁾ EFT L 135, s. 5.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 18. marts 2014 — Staatssecretaris van Financiën mod Het Oudeland Beheer BV

(Sag C-128/14)

(2014/C 159/21)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staatssecretaris van Financiën

Sagsøgt: Het Oudeland Beheer BV

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal sjette direktivs⁽¹⁾ artikel 11, punkt A, stk. 1, litra b), fortolkes således, at afgiftsgrundlaget for en levering som omhandlet i sjette direktivs artikel 5, stk. 7, litra a), ikke omfatter kostprisen for grund eller andre stoffer eller materialer, for hvilke den afgiftspligtige har betalt moms ved erhvervelsen, i den foreliggende sag ved stiftelsen af en tinglig ret til at benytte en fast ejendom? Vil svaret være et andet, såfremt den afgiftspligtige på grundlag af den nationale lovgivning, uanset om denne måtte være i strid med sjette direktiv, har fradraget denne moms ved anskaffelsen?
- 2) Skal sjette direktivs artikel 11, punkt A, stk. 1, litra b), i et tilfælde som det foreliggende, i hvilket grunden med en bygning under opførelse er erhvervet i forbindelse med stiftelse af en tinglig ret som omhandlet i sjette direktivs artikel 5, stk. 3, litra b), fortolkes således, at afgiftsgrundlaget for en levering som omhandlet i sjette direktivs artikel 5, stk. 7, litra a), omfatter værdien af lejen, det vil sige værdien af de beløb, der årligt skal betales i den tinglige rets løbetid eller resterende løbetid?

⁽¹⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).